

POSUDEK POVĚŘENÉHO AKADEMICKÉHO PRACOVNÍKA

Kandidát :	Mgr: Artur Šteffek
Téma práce:	Poučovací povinnost soudů v civilním nalézacím řízení sporném
Rozsah práce:	200 261 znaků
Datum odevzdání práce:	Viz IS

1. Aktuálnost (novost) tématu:

Kandidát si vybral velmi zajímavé téma. Jak sám uvádí, jeho tématem se zatím zabývala jen jeden v práci citovaný zdroj . Kandidát si téma ale nevybral jen proto, že by potřeboval zobrazit svou samostatnost, což prokázal, ale téma je velmi aktuální. Kandidát se soustředil v podstatě jen na nalézací řízení sporné v prvním stupni, když se opravných řízení okrajově dotkl. Myslím, že tento výběr je velmi dobrý, byť se sice týká i řízení nesporného či insolvenčního, ale v obou případech se zde užije OSŘ podpůrně.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Téma je náročné nejen pro v podstatě minimální množství užitých zdrojů. Správné zpracování vyžaduje značné znalosti zejména procesní teorie, ale pozadu není ani praktická zkušenost. Kandidát užil zejména metody analýzy a syntézy i metody komparace. Prokázal, že je schopen vytvořit velmi dobrý text, kde bych neváhal užít i závěr, že je schopen solidní právně teoretické vědecké práce. V rámci úvahy o budoucí právní úpravě , jak bude uvedeno podrobněji v posudku, vykazuje nedostatek rozpaků i odvahu při tvorbě netradičních závěrů a návrhů.

3. Formální a systematické členění práce

Práce je členěna do 4 hlavních částí. V první části je obsažen stručný historický vývoj právní úpravy. Na rozdíl od jiných prací, kde je historický vývoj jakousi „nutnou povinností“, je zde popsán tak, že z něj lze čerpat jako z východiska pro další kapitoly práce. Část druhá je nazvána „syntetická“ . Zde kandidát nejprve vytváří vlastní definici poučovací povinnosti, poté vyčerpávajícím způsobem cituje jednotlivá ustanovení zákon týkající se poučovací povinnosti, poté na základě jím vytvořeného pojmu „podpoučovací povinnosti“ tuto dělí na podskupiny, rovněž jím vytvořené. Pak se zabývá nesprávným poučením, které do jisté míry odděluje od podpoučovací povinnosti a konečně se zabývá i možnostmi poučení o hmotném právu. Část třetí je věnována právem na poučení a část poslední je věnována již zmíněným úvahám de lege ferenda.

4. Vyjádření k práci

Práci bez rozpaků označím jako novátorskou a do jisté míry i odvážnou. Vyjadřuji respekt i k použitým metodám a v místech i vpravdě mravenčí práci při hledání jednotlivých ustanovení zákona týkajících se poučovací povinnosti. Práce je kompaktním celkem, který naplňuje záměr autora vyjádření v úvodu práce.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Byl naplněn
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	Plagiátorství jsem neshledal
Logická stavba práce	Velmi dobrá
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Zdroje včetně zahraničních užity v souladu s normou
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Velmi dobrá
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Dobrá
Jazyková a stylistická úroveň	Dobrá

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

K práci mám několik poznámek :

- Na straně 21 kandidát vytvořil vlastní definici poučovací povinnosti. K jejímu vyčerpávajícímu obsahu nemám připomínky, ale přehlednosti definice, která je jednou dlouhou větou se větami vedlejšími chybí větší srozumitelnost při prvním i dalším četní. Možná by věci prospělo rozčlenění do kratších vět či vymezení znaků pomocí písmen.
- Na straně 35 a dále zavádí kandidát pojem „podpoučení“. Pod tím je zahrnuta absence poučení a nedostatečné poučení. Dále kandidát tento pojem zásadně odděluje od pojmu „nesprávné poučení“, což ale v některých případech splývá. Například v rozsudku je sice uvedena správně zákonná lhůta k odvolání, ale chybí poučení o tom, kam je třeba adresovat odvolání či v případě o rozhodnutí na plnění buď zcela chybí poučení o vykonatelnosti nebo je nesprávné či neúplné. Nicméně, ne vždy je tomu tak.
- Na straně 40 jsem příliš nerozuměl závěru o vztahu přednostní hmotněprávní normy k normě s aplikací poučení o povinnosti tvrzení a důkazní. Jako příklad je zde volena námitka promlčení, u níž je poučení vyloučeno. Kandidát uvedl, že soud prvního stupně posoudil námitku promlčení, patrně žalobu bez dalšího zamítl a odvolací soud přijal opačný závěr, tj. rozhodnutí zrušil. Kde zde ale vznikne poučení optikou ex post ? Možná jsem to špatně pochopil a byl bych vděčný za vysvětlení.
- Na straně 44 souhlasím s názorem kandidáta, že ÚS v případě nesprávného poučení o odvolání porušil soud právo na spravedlivý proces má problematický názor.
- Na straně 46 týkající se výjimky ze zákazu poučení o hmotném právu byl uvedený trend vytvořen i v případě restitucí uplatněných u účastníka postrádajícího pasivní legitimaci. Zde se podle mého soudu vytvořením procesně slabší strany porušuje princip rovnosti účastníků řízení, tedy spravedlivý proces.
- Na straně 51 je citována spisová značka okresního soudu je věc je užitá jako příklad. Myslím, ale, že by neškodilo být více podrobnější v tom, čeho se poučení týkalo. Omluva pod č. 191 není podle mého soudu namístě.
- Závěr na straně 51 dole – úvaha od většího k menšímu“ by potřebovala být více konkrétní, tj. popsat o co by šlo.
- Na straně 52 je uveden příklad svědka, jemuž má být poskytnuto soudem poučení k žalobě pro zmatečnost. Jsou zde bez bližšího vysvětlení citována data, ale opravdu tomu nerozumím.

- K závěrům de lege ferenda jsem si již vyjadřoval při hodnocení práce před jejím odevzdáním. Vytvoření seznamu osob s právnickým vzděláním je zajímavý nápad, ale asi nereálný. Řešení by byl asi advokátský proces s přímusem či v současnosti využití zastoupení ex offo, což je možné. Byl bych rád, kdyby se k tomu kandidát mohl při obhajobě více vyjádřit.

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě	Práce splňuje všechna kritéria pro práci rigorózní a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne __3.10. 2024_____

____JUDr. Tomáš
Pohl_____